

slag, jeg kommer med her – så skulle man jo sige, at det første barn betaler man selv, mens de, der har mange børn, har brug for stor støtte. Det ville der sådan set være logik i. Men her: Nej, nej.

Man kunne selvfølgelig godt tænke sig at få et svar på: Hvorfor lige præcis to? Skulle det være, fordi der kommer en del familier her til landet, hvor de typisk har mere end to børn?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan sige til hr. Frank Aaen i forhold til det sidste, at jeg kan fuldstændig bekræfte, at mange af de familier, der er i Danmark, der har mange børn, hvor der virkelig er mange børn, er ikke folk, der oprindeligt stammer fra Danmark; det er folk, der er kommet fra udlandet.

Det kan være iranske, irakiske, sømaliske forældrepar, som har mange børn. Det er fuldstændig rigtigt. Der kan vi i statistikkerne komme op på ganske mange børn i forhold til en gennemsnitlig dansk børnefamilie, som vel ligger på 1,7 barn. Så jeg kan bare bekræfte, at hr. Frank Aaen har ret i, at der er sådan et faktum.

Hvor meget det så indgår i vores forslag, kan hr. Frank Aaen selvfølgelig gisne om fra nu af og så til afslutningen af debatten.

Så vil jeg bare sige i forhold til den almennyttige boligsektor og besparelser, at vi har ikke foreslået besparelser på boliger til ældre. Vi har faktisk foreslået, at man diskuterer et løft i forhold til boliger til ældre.

Men det er da klart, at med hensyn til den der almennyttige boligsektor, som i stigende grad skal bruges til at huse alle de flygtninge, som hr. Frank Aaen er med til at bringe til landet, dér er det da rigtigt, at vi gerne vil se på, om der er nogle besparelser at finde. Så der er altså et skel, som også hr. Frank Aaen må forstå. Det findes i hvert fald i vores vurderinger.

Så bare i forhold igen til de svage grupper, man tager fra: Nej, de penge, vi sparer på ændringsforslagene til finansloven, bruger vi på ældre, og dem bruger vi på at nedbringe ventelister til sygehuse. Det tror jeg faktisk en stor del af den danske befolkning synes er ganske fornuftigt.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Peter Duetoft som ordfører.

Peter Duetoft (CD):

Netop fordi jeg var ordfører lige efter, ville jeg ikke blande mig med en kort bemærkning om det med børnefamilierne. Det var dog alligevel en udsigtsløs diskussion.

Sandheden er jo, at vi nærmest skulle give dobbelt børnecheck til nummer tre og fire og fem, hvis vi skulle gøre noget godt for Danmark. En af katastroferne er jo netop, at, som hr. Thulesen Dahl siger, den danske familie kun får 1,7 barn, hvilket gør, at vi bliver færre og færre danskere. Vi skal da et stykke op over to.

Så i virkeligheden skulle vi jo altså inspirere mennesker til at få børn i stedet for at rende rundt og sørge for, at de ikke ville få så mange børn. Det er faktisk den vej, der ville være fremtid i for samfundet.

Danmarks problem er jo ikke, at vi bliver for mange; Danmarks problem er altså, at vi bliver for få i løbet af en årrække. Derfor var det måske faktisk en idé at lave sådan en omvendt kinesisk politik: i stedet for at straffe det andet barn, så i virkeligheden sørge for, at man får mere for andet og tredje barn. Det øger jo også fornøjelserne mange gange.

Hovedlinjen i CD's afstemning her i dag vil blive, at vi selvfølgelig stemmer for det forlig, som vi har med regeringen. Det er et lille snævert, sødt et på otte punkter, men vi står selvfølgelig ved det.

Så vil vi stemme for de forslag andre steder fra, som vi kan finansiere. Vi vil undlade at stemme alle de gange, hvor vi har sympati for et forslag, hvor vi ikke mener, at finansieringen er rimelig. Og der vil man komme til at opleve i afstemningen eller nattens, eller hvornår det nu bliver, at vi mange gange stemmer gult.

Det gør vi, fordi vi i virkeligheden er enige i de forslag, men vi ønsker ikke at stemme for nogle forslag, hvor finansieringen ikke er på plads, eller nogle forslag, som vi mener er bygget op over en finansiering, der ikke er rimelig i. Og så vil vi selvfølgelig stemme imod en række forslag, som vi direkte ikke kan lide.

Det bliver sådan en lidt mikset afstemning, hvor der bliver mere gult, end der plejer. Men det er et udtryk for den linje, som vi også kørte under finanslovforhandlingerne, at vi meget gerne vil være med til at finansiere det, vi skal bruge. De punkter, vi har en aftale med regeringen om, er jo finansieret i sig selv. Og på samme måde vil vi så selvfølgelig sørge for de områder, hvor vi i givet fald stemmer for.